

کاتب دروازی (kā.teb-e.dar.vā.zi)، قربان محمد، معروف به مخدوم ملا قربان محمدکاتب فرزند نذرعلی خان، - ۱۲۴۵/ ۱۲۵۰ق، نویسنده، شاعر و خوش‌نویس افغانستانی. در روستای سرجوی درواز بدخشان زاده شد. تحصیلات مقدماتی را در زادگاهش فراگرفت. سپس برای ادامه تحصیل به بخارا کوچید. پس از آن به زادگاهش بازگشت و به تدریس پرداخت. در خط نستعلیق استادی فراوان داشت. دیوان اشعاری در هفتاد هزار بیت از قصیده، مثنوی، غزل، مخمس، مسدس و رباعی داشته که اکنون در دست نیست. کاتب دو مخمس بر غزل جامی و بیدل سروده که در کتاب سخنوران دروازی آمده است. از آثارش: کتابت پنجاه جلد قرآن کریم؛ نظم فارسی مختصرالوقایة عربی در علم فقه؛ نظم کتاب مفاتیح الاعجاز در تصوف. وی در پایانی عمر نابینا شد.

منابع: ارمغان بدخشان، ۱۰۳؛ دایرةالمعارف آریانا، ۵۹۴/۳؛

۱۲۶/۶؛ سخنوران دروازی، ۵۶-۶۵؛ سیری در ادبیات سده سیزدهم،

۲۹۸.

رسولی